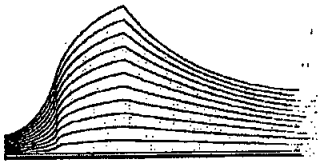

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2015 / 2930
Datum van uitspraak
19 november 2015
Rolnummer
2015/AB/25

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000320149-0001-0010-02-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRICHT WERKNEMERS - ziekteverzekering
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

Z

appellant,

vertegenwoordigd door mr. VANDORMAEL M. loco mr. DE WULF Stéfanie, advocaat te 1560
HOEILAART, G. Dekleermaekerstraat 21

tegen

RIKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING, met zetel te 1150 BRUSSEL,
Tervurenlaan, 211, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. VANDEVENNE M. loco mr.
ORBAN Louis Philippe, advocaat te 1170 BRUSSEL, Terhulpssteenweg, 177 bus 14

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 11 december 2014 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel, 9e kamer (A.R. 11-8979-A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 9 januari 2015,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare zitting van 8 oktober 2015, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie een mondeling advies heeft gegeven op de openbare zitting van 15 oktober 2015, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op 12 november 2015. De uitspraak werd verdaagd tot op heden.

I. De feiten en de rechtspleging in eerste aanleg

1.

De heer Z is geboren op 26 februari 1965 in Marokko. Hij volgde lager onderwijs tot de leeftijd van 12 jaar en kwam in 1991 naar België. Hij werkte in de bouw van zijn 14 tot 20 jaar; hij werkte niet van zijn 20 tot 27 jaar en werkte daarna een viertal jaren als metsers en een drietal jaren als vrachtwagenchauffeur. Hij was werkloos sinds 2001.

2.

Hij werd door de adviserend geneesheer van het ziekenfonds meer dan 66 % arbeidsongeschikt erkend sinds 25 september 2007 wegens chronische tendinitis. Tegenover de gerechtelijk deskundige (zie hierna) verklaarde hij dat hij thuis van de trap was gevallen omwille van de sneeuw (vragenlijst deskundige die de heer Z neerlegt).

Hij werd onderzocht door de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit (GRI) op 5 januari 2011 (door één geneesheer) en op 27 mei 2011 door een college van drie geneesheren.

Zij kwamen tot het besluit dat de heer Z vanaf 6 juni 2011 geschikt was om aangepast werk uit te voeren, met als gevolg dat hij geen aanspraak meer kan maken op invaliditeitsuitkeringen.

3.

De heer Z tekende beroep aan bij de arbeidsrechtbank. De rechtbank stelde Dr. Cornelis als deskundige aan.

De deskundige onderzocht de heer Z op 27 november 2012. Hij legde zijn eindverslag neer 21 januari 2013 en kwam tot hetzelfde besluit als de GRI, namelijk dat de heer Zaizaoui sinds 6 juni 2011 minder dan 66 % arbeidsongeschikt is.

Met een vonnis van 11 december 2014 verklaarde de rechtbank de vordering van de heer Z ongegrond.

II. Het hoger beroep

4.

De heer Z stelde hoger beroep in. Hij vordert:

*"Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
Te horen zeggen voor recht dat het bestreden vonnis van de Nederlandstalige Arbeidsrechtbank van Brussel gekend onder het rolnummer 11-8979-A van 11 december 2014 wordt teniet gedaan en het herstel te bekomen;
Dienvolgens concludent volledig te herstellen in zijn recht om maandelijks een uitkering te ontvangen van geïntimeerde;
Geïntimeerde te veroordelen om ononderbroken vanaf 6 juni 2011 het correcte bedrag uit te keren aan concludent, meer de gerechtelijke interesten sinds 29 juli 2011;
Tevens een nieuw deskundigenonderzoek te laten uitvoeren met de nodige onderzoeken (o.a. echografieën) om tot de vaststelling te komen dat concludent nog steeds arbeidsongeschikt is en dat deze kosten ten laste worden genomen door geïntimeerde en dit onder voorbehoud van eventuele uitbreiding van de opdracht in de loop van de procedure;
Concludent formuleert voorbehoud om nog recentere medische attesten in de loop van de procedure bij te brengen;
Bovendien geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoedingen in eerste aanleg en in graad van beroep incl. de kosten van het deskundigenonderzoek van Dokter Cornelis."*

5.

Het hoger beroep werd tijdig ingesteld en de vormvoorwaarden werden nageleefd. Het hoger beroep is bijgevolg ontvankelijk.

III. Bespreking

6.

In deze zaak bestaat er betwisting over de vraag of de heer Z op 6 juni 2011 al dan niet arbeidsongeschikt is gebleven volgens de criteria van de ziekteverzekeringswetgeving, wat de voorwaarde is opdat hij verder aanspraak kan maken op invaliditeitsuitkeringen vanwege het ziekenfonds (artikel 93 van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, hierna "de ziekteverzekeringswet").

Artikel 100 van de ziekteverzekeringswet bepaalt:

“§ 1. Wordt als arbeidsongeschikt erkend als bedoeld in deze gecoördineerde wet, de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon, van dezelfde stand en met dezelfde opleiding, kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepencategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitoefenen hebben uit hoofde van zijn beroepsopleiding. (...) Nochtans wordt die vermindering van het vermogen tot verdienen, over de eerste zes maanden primaire arbeidsongeschiktheid, gewaardeerd ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, in zover de oorzakelijke aandoening voor een gunstig verloop of voor genezing vatbaar is binnen een tamelijk korte tijdspanne.”.

De Geneeskundige Raad voor Invaliditeit van het RIZIV was bevoegd om het einde van de staat van invaliditeit van de heer Z vast te stellen (artikel 93 van de ziekteverzekeringswet).

7.

De heer Z roept in de eerste plaats in dat de bestreden beslissing van het RIZIV onvoldoende werd gemotiveerd.

De beslissing van het RIZIV van 27 mei 2011 vermeldde:

“De gewestelijke commissie van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit van de provincie Vlaams-brabant heeft, na U te hebben onderzocht op 27-05-2011, vastgesteld dat U vanaf 06-06-2011() niet meer arbeidsongeschikt als bedoeld in art. 100 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 gezien:*

- de letsels of functionele stoornissen die U vertoont geen vermindering van 2/3 van uw vermogen tot verdienen met zich meebrengen in de beroepencategorie waartoe U behoort of in de verschillende referentieberoepen zoals gesteld in art. 100 § 1 van voormelde gecoördineerde wet: aangepast werk.

Ingevolge de beslissing die U hierbij wordt betekend worden U, vanaf de datum () die hierboven is vermeld, geen uitkeringen in de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen meer verleend en moet U vanaf deze datum de arbeid hernemen of een aanvraag om werkloosheidsuitkeringen indienen bij een uitbetalingsdienst naar keuze (vakbond of Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen) en moet U zich als werkzoekende laten*

Inschrijven bij de dichtst bij uw woonplaats gelegen gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling."

8.

Artikel 13 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde bepaalt dat de beslissingen tot toekenning van een recht, van een aanvullend recht, van de regularisatie van een recht of tot weigering van sociale prestaties bedoeld in de artikelen 10 en 11 met redenen moeten worden omkleed.

Ook de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is van toepassing.

Bijgevolg moest de beslissing van het RIZIV uitdrukkelijk worden gemotiveerd (artikel 2 van de wet van 29 juli 1991). Artikel 3 van deze wet bepaalt verder : " De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen".

De motiveringsplicht heeft tot doel degene ten aanzien van wie een beslissing genomen wordt, een zodanig inzicht te geven in de motieven van die beslissing dat hij in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. (vgl. R.v.St., Verschaffel, 10 november 1992, nr. 40.989).

9.

Het volgt uit de criteria van artikel 100 van de ziekteverzekeringwet dat de GRI een gebonden bevoegdheid en geen discretionaire bevoegdheid heeft wanneer hij beslist over het einde van de staat van invaliditeit .

Bij het nemen van een beslissing in het kader van een gebonden bevoegdheid kan het bestuur er mee volstaan de feitelijke gegevens en de wetsartikelen aan te geven op grond waarvan het verplicht was om een beslissing te nemen (vgl. Cass., 14 april 2003, www.juridate.be; R.v.St., De Bouck e.a., 30 juni 1993, nr. 43.560).

De GRI heeft het toegepaste wetsartikel vermeld en heeft de bepalingen die precies van toepassing zijn op het geval van de heer Z aangehaald en heeft naar de feiten toe vermeld dat *aangepast werk mogelijk* is. Deze vermelding is weliswaar bondig maar het is voldoende duidelijk dat de GRI daarmee bedoelde dat de heer Zaizaoui werk dat aangepast is aan zijn gezondheidstoestand kon uitvoeren.

De heer Z heeft ook geen enkele verdere toelichting gevraagd daar waar de beslissing alle gegevens van de contactpersoon vermeldde.

De beslissing was afdoende gemotiveerd.

10.

Het deskundigenonderzoek verliep op objectieve en tegenspreklijke wijze en het verslag is nauwkeurig. Het arbeidshof stelt vast dat op voldoende overtuigende wijze blijkt uit het deskundigenonderzoek en ook uit de attesten van de behandelend arts dat er geen elementen zijn die erop wijzen dat de heer Z meer dan 66 % arbeidsongeschikt volgens de criteria van artikel 100 van de ziekteverzekeringswet was. De klachten die de heer Z zelf vermeldt en de vaststellingen door de deskundige en door de behandelend artsen laten toe te besluiten dat hij geschikt is om licht werk uit te voeren, en met name een aantal voor de hand liggende beroepen zoals controle- of bewakingsfuncties (ondermeer controleren van camerabewakingsbeelden in gebouwen, museumwachter, toegangscontrole).

De deskundige noteerde in zijn voorverslag immers nadrukkelijk en in detail het volgende:
"Een oppuntstelling van de achillespeesproblematiek door echo en NMR-onderzoek toonde een chronische homogene verdikking van de achillespees Re, zonder tekens van ruptuur. Betrokkene heeft constant pijn aan de Re hielregio en de achillespees. Belasten van de hiel is onmogelijk. Hij kan de voet niet plat op de grond zetten. Hij dient te stappen met één kruk en de perimeterie is beperkt tot een 20-tal meter. Hij doet geen trappen, woont thuis op een gelijkvloerse verdieping en zegt de verdieping niet op te komen. Er is continu nekpijn met uitstraling naar de Re trapeziusregio, toenemend bij koude. Betrokkene kan de Re schouder niet opheffen door nekpijn. Er is geen uitstraling van pijn in de bovenste ledematen. Er zijn geen dyesthesieën in de bovenste ledematen. Bij herhaalde specifieke navraag zegt betrokkene uitdrukkelijk geen rugpijn te hebben, er is geen enkele vorm van uitstralingspijn die aan een ischiatalgie zou kunnen doen denken. Er zijn geen andere klachten. De behandeling bestaat uit inname van Dafalgan 1 g 3-4/dag en ijsfricties tot 3 x/dag. Er wordt geen kinesitherapie gevolgd. betrokkene verklaart uitdrukkelijk dat er geen enkele verandering in zijn toestand is gekomen tussen 06/2011 en heden. Bij klinisch onderzoek is er een gevoelige achillespeesregio, verkorting van de achillespees met verkorte steunfase Re en tipgang, waarbij de voet gefixeerd in 95° wordt gehouden. Er is geen duidelijke atrofie aanwezig. T.h.v. de LWZ is de mobiliteit in voorachterwaartse richting zeer vlot. De CWZ mobiliseert op verzoek quasi niet.

Een oppuntstelling met echo én NMR van de achillespees Re toonde een chronische tendinopathie zonder tekens van ruptuur.

Er zouden technische onderzoeken gebeurd zijn (medische beeldvorming) voor wat betreft de CWZ en LWZ, maar hiervan is geen protocol beschikbaar.

De deskundige verzoekt elk nuttig geacht bijkomend stuk vooralsnog op tegensprekelijke wijze te bezorgen voor 15.01.2013, datum waarna de deskundige tot besluitvorming zal overgaan en het definitieve verslag ter griffie zal neerleggen."

De heer Z die werd bijgestaan door zijn raadsman, formuleerde geen enkele opmerking en stuurde geen bijkomende stukken aan de deskundige. Er mag bijgevolg aangenomen worden dat de beschrijving van de klachten en de aandoeningen door de deskundige correct was. De vaststellingen van de deskundige stemmen ook overeen met de vaststellingen in de grote hoeveelheid medische verslagen die de heer Z aan de deskundige bezorgde bij brief van zijn raadsman van 18 november 2012 (stukken A tot F, over de periode 2007 tot 2012).

De deskundige heeft met name ook kennis gekregen van de verslagen van Dr. Essalhi van 2011 waarnaar de heer Z blijft verwijzen in zijn conclusies in hoger beroep en heeft alle aandoeningen vermeld door dr. Essalhi in deze verslagen onderzocht.

Het is ook opvallend dat de nieuwe medische verslagen van Dr. Essalhi die hij neerlegt in hoger beroep niet concreet motiveren waarom de heer Z meer dan 66 % arbeidsongeschikt zou zijn voor lichte arbeid waarbij zijn enkel en rug worden gespaard.

11.

De heer Z Essalhi beweert in zijn conclusies ook nog dat zijn toestand in 2014 verergerd zou zijn. Alleszins zijn er geen nieuwe gegevens wat betreft de enkel en de rug die niet reeds bekend waren aan de deskundige, die ook reeds een echografie en NMR-onderzoek van de enkel bespreekt. Een eventuele verergering dateert bovendien hoe dan ook van lang na de beslissing van de GRI en heeft geen invloed op de toestand van de heer Z waarover de GRI zich heeft uitgesproken en waarover de rechtbank zich moest uitspreken. De heer Z heeft tegenover de deskundige geen enkele opmerking gemaakt daar waar de deskundige zeer uitdrukkelijk zijn toestand had beschreven. In zijn conclusies na het deskundigenonderzoek vermeldde hij ook nergens concreet met welke aandoening of letsel de deskundige geen rekening zou hebben gehouden. Bijgevolg mag aangenomen worden dat eventuele nieuwe klachten die zouden blijken uit de verslagen van de periode nadien, niet aanwezig waren gedurende het geding in eerste aanleg.

De heer Z kan een nieuwe aangifte van arbeidsongeschiktheid indienen bij de adviserend geneesheer van het ziekenfonds ingeval er zich na de bestreden beslissing een

intreden of verergeren van letsels of functionele stoornissen zoals bepaald in artikel 100 ziekteverzekeringswet voordoet.

12.

Tenslotte verwijst de heer Z naar het feit dat hij sinds 2011 wel een inkomensvervangende tegemoetkoming als gehandicapte ontvangt nadat de FOD sociale zekerheid, directie-generaal personen met een handicap, hem meer dan 66 % arbeidsongeschikt verklaarde. Het betreft een beoordeling van arbeidsongeschiktheid overeenkomstig artikel 2 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De artsen van de FOD sociale zekerheid zijn niet bevoegd om uitspraak te doen over de arbeidsongeschiktheid overeenkomstig artikel 100 van de ziekteverzekeringswet, ook al zijn de criteria gelijkaardig. Het onderzoek en de beoordeling door de artsen van de FOD sociale zekerheid kan dus niet tegengeworpen worden aan het RIZIV.

In dit geschil heeft de deskundige op basis van de voormelde vaststellingen, terecht geadviseerd dat de heer Z minder dan 66 % arbeidsongeschikt was volgens de criteria van artikel 100 van de ziekteverzekeringswet.

Er zijn geen voldoende elementen om een nieuw gerechtelijk deskundigenonderzoek te bevelen.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Gelet op het mondeling advies van substituut-generaal Nathalie Van den Brande, waarop geen repliek.

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, maar ongegrond,

Bevestigt het bestreden vonnis en de beslissing over de kosten van het geding;

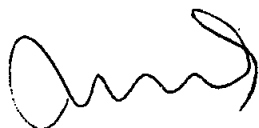
Legt de kosten van het geding in hoger beroep, begroot op 320,65 euro voor de heer Z en door het hof herleid tot 160,36 euro rechtsplegingsvergoeding, ten laste van het RIZIV overeenkomstig art. 1017, 2^e lid, Ger. W.

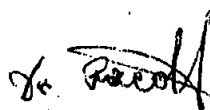
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Carla CORBISIER,
Ivo VAN DAMME,
Karel GACOMS,
arbeider,
bijgestaan door :
Dirk DE RAEDT,

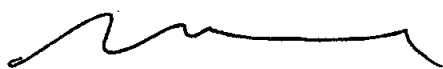
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-
waarnemend griffier – hoofd van dienst.

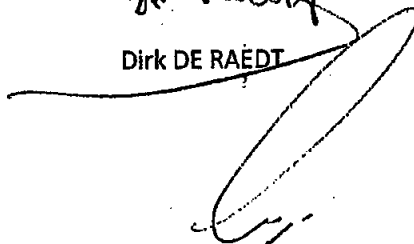
Carla CORBISIER

Dirk DE RAEDT

Ivo VAN DAMME

Karel GACOMS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 19 november 2015 door:

Carla CORBISIER, raadsheer,
bijgestaan door
Dirk DE RAEDT, waarnemend griffier – hoofd van dienst.

Carla CORBISIER

Dirk DE RAEDT

